

Nieuws uit de haven

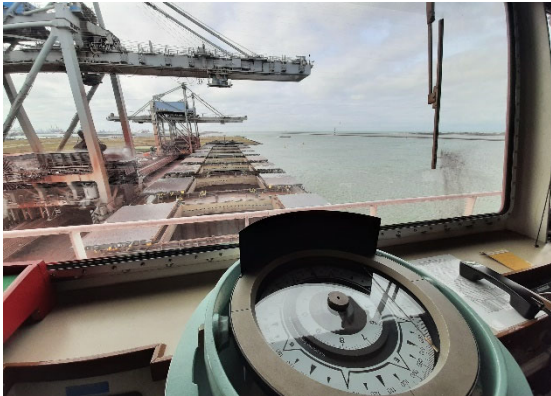
Vorige maand kwam ik een oude bekende tegen. Een Indonesische zeeman die ik 4,5 jaar geleden gesproken heb, het was echt mooi om elkaar weer te ontmoeten. Het liefste wilde hij even weg van het schip, we zouden gaan wandelen maar dat ging toch niet door vanwege werkzaamheden op het schip, helaas maar zo gaat dat aan boord, niets is zeker. Gelukkig hadden we wel tijd en gelegenheid om elkaar te spreken in de mess-room, ik leerde hierbij Indonesische woorden; waaronder het woord 'Merdeka', dat betekent vrijheid. Daarover kwamen we in gesprek want wat is vrijheid? Bijvoorbeeld een zeeman ervaart veel vrijheid als hij na 9 maanden eindelijk het schip af mag. Of misschien vrijheid bij financiële onafhankelijkheid. Een bezoek aan Amsterdam-Centrum betekent voor veel mensen ook 'vrijheid', maar het blijft allemaal relatief en nooit genoeg. Veel van deze vrijheid leidt weer tot meer gebondenheid. Alleen Jezus kan ons echte vrijheid geven. Mijn vriend is zoekend, laten we bidden dat hij de Waarheid, echte Vrijheid, mag vinden!

Op Goede Vrijdag hebben we weer tulpen uitgedeeld op de schepen. Dit jaar konden we 3.000 tulpen uitdelen, onder 12 nationaliteiten. Dit is een gezamenlijke actie met oa. het Zeemanshuis Amsterdam en het PKN-koopvaardij-pastoraat. Micha was er ook bij. De zeemannen vinden de tulpen altijd erg mooi. Tulpen passen uiteraard goed bij Amsterdam en ook bij de lente maar ze passen ook goed op de schepen omdat de haven zo'n grauwe levenloze wereld is. Maar dit was ook een mooie gelegenheid om op elk schip de betekenis van Goede Vrijdag uit te leggen. Een zeeman weet als geen ander wat het is om zichzelf op te offeren voor zijn familie; 'no pain- no gain' is een veel gehoorde term aan boord; de vergelijking gaat niet helemaal op maar dat sluit wel goed aan bij datgene wat Jezus voor ons gedaan heeft aan het kruis. We hebben op die dag ook heel veel verhalen aangehoord. Een Kaapverdiaan had al 3 jaar zijn zoon niet gezien, Katwijkse vissers die moeten

stoppen met vissen terwijl er vis genoeg in de Noordzee zit en ook kwamen we mijn Kroatische vriend weer tegen die weer terug was op het schip. Hij is al 66 jaar maar stoppen met werken is geen optie; uiteraard moesten we koffie van hem drinken en hij gaf weer een grondige analyse van de geopolitieke ontwikkelingen en koppelde dat dan weer aan allerlei doemscenario's en Chinese astrologie. Ik luister totdat hij zegt; 'jij bent een heel religieus man, wat is jouw visie?' Ook dat was weer een mooi moment om te vertellen over het Lam dat geslacht is, waarvoor uiteindelijk elke knie zich zal buigen, het loopt God nooit uit de hand ook al lijkt dat soms wel zo, God is ooit ergens mee begonnen en dat gaat Hij ook zeker afmaken, de eindoverwinning staat al vast. Iedereen die in Hem gelooft zal gered worden. De kapitein luistert, humt soms instemmend, zijn eindconclusie is wederom; 'jaja, je bent echt een religieuze man.'

Het gras verdroogt, de bloem valt af, maar het Woord van God blijft voor eeuwig! (Jes. 40:8) Met Gods Woord hebben wij goud in handen! En dat Woord proberen we dan ook zoveel mogelijk uit te delen aan boord, in de volle overtuiging dat dit Woord niet ledig zal wederkeren maar zal doen wat God behaagt zoals dat ook zo mooi staat in Jesaja staat. Recent konden we gelukkig weer onze voorraad aanvullen met 1.400 Bijbels, voorlopig kunnen we weer genoeg uitdelen dus.

Een gelovige zeeman gaf een spontaan getuigenis, hij zei; 'vroeger leefde ik in de wereld, ik deed waar ik zin in had, ik volgde mijn eigen verlangens maar God greep mij in mijn nek, vanaf dat moment leef ik met Jezus en is mijn leven radicaal veranderd, Jezus is mijn Heer! Achteraf kwamen we erachter dat zijn verhaal bijna letterlijk in Titus staat.

Laten we niet vergeten; er is ook een Gemeente op de oceaan. De ontmoetingen met gelovige zeemannen zijn altijd wederzijds heel bemoedigend. Laten we bidden voor deze broeders! Dat ze staande mogen blijven in hun geloof en daarin groeien maar ook voor vrijmoedigheid om te getuigen van hun geloof aan boord want dat is soms heel moeilijk maar juist zo kan de Gemeente ook op zee groeien.

Hartelijke groet en dank voor de collecte, de mutsen en al het meeleven en jullie gebed.

Marien